

Fragmenta in epistulam ad Hebraeos

462 Hebr 1,4

Ἦ τὸ γενόμενος οὐκ ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἐκλάβοις, ἵνα μὴ διαιρεῖν νομισθῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐν μιᾷ φύσει προσκυνουμένου μετὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· ἅπαξ γὰρ τῆς οἰκονομίας ἐπιλαβόμενος ἀδεῶς τὰ ταπεινὰ φθέγγεται. hebr 1,5 Πάλιν καὶ τοῦτο δέξαι ὡς οἰκειουμένου τοῦ πατρὸς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ υἱοῦ· τὸ γὰρ ἔσομαι σαφῶς ἐπὶ τοῦ κατὰ σάρκα εἴρηται. hebr 2,9 Ἰστέον ὅτι οἱ Νεστοριανοὶ παραπταίουςι τῇ γραφῇ καὶ οὕτως ἀναγινώσκουσιν· ὅπως χωρὶς θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου, τοῦτο κατασκευάζοντες ὅτι οὕτως ἐνοίκησιν ἔσχεν ὁ Χριστός, φασί, τοῦ θεοῦ λόγου καὶ οὐχ ἔνωσιν, ὅτι σταυρουμένῳ αὐτῷ οὐκ ἦν ἡ θεότης· εἴρηται γάρ, φασί, χωρὶς θεοῦ γεύσεται θανάτου. ἀλλ' ὄρα πῶς ὀρθόδοξός τις ἀπεκρίθη· πρῶτον μὲν γὰρ χάριτι θεοῦ κεῖται. πλὴν εἰ καὶ καθ' ὑμᾶς χωρὶς θεοῦ εἴρηκεν, οὕτως δεκτέον αὐτό, ὅτι χωρὶς τοῦ θεοῦ ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων ἀπέθανεν ὁ Χριστός, καὶ γὰρ οὐ μόνον ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄνω δυνάμεων ἀπέθανεν, ἵνα λύσῃ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ ἐνώσῃ τὰ κάτω τοῖς ἄνω. τούτῳ ὅμοιον τὸ ἀλλαχοῦ εἰρημένον· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. hebr 2,14 Ἡμεῖς οἱ ἐν τέκνοις ἠριθμημένοι θεοῦ κεκοινωνήκαμεν αἵματος καὶ σαρκός, τοῦτ' ἔστιν ἐν αἵματι ἐσμέν καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν φθαρμοῖς καὶ 463 γήϊνοις σώμασιν. ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ λόγος ζωὴ κατὰ φύσιν ὑπάρχων μετέσχε τῶν αὐτῶν, καὶ οὐ καθ' ἕτερον τρόπον ἀλλὰ παραπλησίως ἡμῖν. Πῶς δὲ ἄρχει τοῦ θανάτου; ὅτι τῆς ἀμαρτίας ἄρχων ἐξ ἧς ὁ θάνατος, καὶ τοῦ θανάτου ἄρχει· ἡγουν κράτος θανάτου ἢ ἀμαρτίας. ἔχων οὖν τὴν ἀμαρτίαν καὶ εὐρετὴς αὐτῆς ὑπάρχων, τὸ κράτος ἔχει τοῦ θανάτου εἵπομεν γὰρ τὴν ἀμαρτίαν εἶναι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἵνα οὕτως εἴη· διὰ τοῦ οἰκείου θανάτου κατήργησε τὴν ἀμαρτίαν, ὑποχείριον ἔχων τὸν διάβολον, ἡτις ἐστὶν ἰσχύς καὶ κράτος τοῦ θανάτου. εἰ γὰρ μὴ αὕτη κατίσχυσε τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἂν ὁ θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον. hebr 4,9 10 Σαββατισμὸς κατάπαυσις· σάββατον γὰρ κατάπαυσις ἐρμηνεύεται. ὑπολέλειπται οὖν τρίτη τις κατάπαυσις, ἢ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. σαββατισμὸν δὲ αὐτὴν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἀρχετύπου τῆς τοῦ σαββάτου καταπαύσεως, ἐν ἧ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ. hebr 4,12 Τὴν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις ἀπειλουμένην διχοτομίαν οἱ πατέρες ἐξέδωκαν τὴν τελείαν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐγκατάλειψιν. ἡγοῦμαι νῦν τοῦτο εἰρησθαι, ὅτι χωρισμὸν ἐργάζεται τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς· οὗ γενομένου πάντα λοιπὸν ἔψεται τὰ χαλεπά. hebr 4,15 Ἦ χωρὶς ἀμαρτίας, ὅτι οὐχ ἀμαρτιῶν ἐτίγγυε δίκην ταῦτα, φησί, πάσων. hebr 5,1 Εἰ δὲ ὁ ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος μετριοπαθεῖ τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, πῶς μᾶλλον ὁ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ θεὸς ὢν μετριοπαθήσει καὶ χεῖρα ὀρέξει τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις; εἰ δ' οὐ νοηθεῖ, καὶ τὸ λαμβανόμενος ἐτοιμότερον ἐκλήφθησεται ἀντὶ τοῦ ἀφοριζόμενος, εἰς ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξ αὐτῶν ἱερά λαμβανόμενος, φησίν. 464 hebr 5,6 Δηλοῦντος τοῦ λόγου, ὅτι εἰ καὶ μὴ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἀναίμακτον προσήγαγε θυσίαν προσήγαγε γὰρ τὸ ἑαυτοῦ αἷμα, ἀλλ' οἱ γε ἀπ' αὐτοῦ ἱερεῖς ὢν θεὸς καὶ ἀρχιερεὺς ἀξιοὶ εἶναι, ἀναίμακτον προσοίσουσιν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εἰς τὸν αἰῶνα. οὐ γὰρ τὴν πρὸς ἅπαξ γενομένην ὑπὸ θεοῦ θυσίαν καὶ προσφορὰν εἶπεν ἂν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἀφορῶν τοὺς νῦν ἱερουργοὺς δι' ὧν μέσον Χριστὸς ἱεουργεῖ καὶ ἱεουργεῖται, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτοῖς ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ τὸν τρόπον τῆς τοιαύτης ἱεουργίας. hebr 5,7 Οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν ἡμέρας σαρκὸς τὰς ὅταν ἦν ὁ κύριος ἐπὶ γῆς αἰσθητῶς, ὡς νῦν ἀποθεμένου αὐτοῦ τὴν σάρκα. ἅπαγε· ἔχει γὰρ αὐτὴν εἰ καὶ ἀφθαρτον. ἀλλ' ἡμέρας φησὶ σαρκὸς τὰς ἐν τῇ σαρκικῇ ζωῇ αὐτοῦ ἡμέρας. hebr 5,9 Ἰδοὺ καὶ θεοπρεπές. hebr

1

6,2 Μᾶλλον οὗτοι Ἰουδαϊκώτερον φρονοῦντες διὰ τὸ διαφόρους καὶ πολλοὺς ἐν τῷ νόμῳ εἶναι βαπτισμούς, ἠβούλοντο καὶ τὸ τῆς νέας βάπτισμα τὸ τὴν παλιγγενεσίαν δωρούμενον πολλάκις βαπτίζεσθαι διὰ τὸ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πολλάκις ἐθέλειν ἀξιούσθαι. hebr 7,25 Ἡ τὸ ἐντυγχάνει δέξαι καθὼς τὸ ἔχομεν αὐτὸν παράκλητον πρὸς τὸν πατέρα. ἐξ αὐτῆς, φησί, τῆς ἐνανθρωπήσεως παρακαλεῖ καὶ προτρέπεται τὸν πατέρα ἐλεεῖν ἡμᾶς. hebr 8,10 Ὅτι γὰρ τοῦτό ἐστιν, ἔνθεν δῆλον. τίς μετέπειθεν εὐχερῶς τινα ἐν τῇ παλαιᾷ ἀποστῆναι τῆς ἰδίας δεισδαιμονίας; τούναντίον μὲν οὖν ἀπὸ τῆς θεογνωσίας ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πλάνην μετετίθετο ἀπειθῆς ὢν. 465 hebr 9,1 4 Ἡ πρώτη ὡς πρὸς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἐπεὶ οὐκ ἦν πρώτη ἀλλὰ μέση· πρώτη γὰρ ἦν ἔνθα τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον τὸ τῶν θυσιῶν καὶ ὀλοκαυτωμάτων, δευτέρα δὲ αὕτη περὶ ἧς φησιν· ἐν ἧ ἡ λυχνία καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων ἐν τῇ τραπέζῃ, τρίτη ἐν ἧ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς θιαθήκης. Τρεῖς ἐσημειωσάμην εἰς τὸ Ὀκτάτευχον σκηνὰς οὕσας· μίαν μὲν, περὶ ἧς φησιν τὸ ἅγιον κοσμικόν, ἔνθα ἦν τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ παντὶ ἐξῆν τῷ λαῷ εἰσιέναι καὶ τὰς θυσίας ἐπιτελεῖν· δευτέραν δὲ ἔνθα τοῖς ἱερεῦσιν ἐξῆν αἰεὶ τὰς λατρείας ἐπιτελεῖν, ἔνθα ἦν ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων· τρίτη ἔνθα ἦν τὸ θυμιατήριον καὶ ἡ κιβωτὸς ἐν ἧ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσῆει μόνος ὁ ἀρχιερεὺς. hebr 9,5 7 Ἦν γὰρ ἐπάνω τῆς κιβωτοῦ ὡσανεὶ τράπεζά τις τετράγωνος χρυσοῦ ὅπερ ἰλαστήριον ἐκαλεῖτο, τυποῦσα τὸν Χριστὸν τὸν λεγόμενον ἡμῖν ἰλασμόν καὶ ἀπολύτρωσιν. ὄρα τὴν ἐν τῇ Ἐξόδῳ παραγραφὴν ἐν τοῖς περὶ τούτων τόποις. Ἐν τῇ Ἐξόδῳ ἐν τοῖς περὶ τούτων τόποις φησὶν ὅτι δις τῆς ἡμέρας εἰσῆει ὁ ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς Ἁγίοις τῶν Ἁγίων θυμιάσων. γέγραπται γὰρ οὕτως· καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θυμιατηρίου οὗ ἦν ἐν τοῖς Ἁγίοις τῶν Ἁγίων Ἀαρὼν θυμίαμασυνθέσεως λεπτῆς τὸ πρῶτ' ἰσχυρῶς· ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὅταν ἅπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους τὸ ὄψε, θυμιάσει θυμίαμα ἐνδελεισμοῦ. πῶς οὖν ὧδέ φησιν ὁ ἅγιος Παῦλος· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς; καὶ φαμεν ὅτι μετὰ αἵματος μὲν ἅπαξ εἰσῆει τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς Ἐξόδου φησὶν, θυμιάσων δὲ δις τῆς ἡμέρας. καὶ γὰρ ὧδέ φησιν· οὐ χωρὶς αἵματος, τοῦτ' ἔστι μετὰ αἵματος, ἵνα ἡ οὕτως· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ αἵματος, οὐ μετὰ θυμιάματος. 466 hebr 9,12 Ἡ ἐπειδὴ κεφαλὴ τῆς ἀνθρωπότητος ἠξίωσεν εἶναι, τὰ ἡμῖν κατορθωθέντα αὐτῷ κατορθῶσθαι λέγει ὁ ἀπόστολος. hebr 9,27 Ἡ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἄνθρωπος ἦν μετὰ τοῦ εἶναι θεὸς, καὶ αὐτός, φησί, τὸ κοινὸν τῶν ἀνθρώπων ὑπέμεινεν· ὡσπερ γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἅπαξ ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ὁ Χριστός. hebr 9,28 Ἡ τὸ εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ σταυρῷ φησιν, ἵνα καὶ σβέσῃ αὐτάς, διδούς τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην. Νῦν ἁμαρτίαν αὐτὸν ποιήσας ὁ πατὴρ ἔπεμψεν· καὶ γὰρ ἦν σφόδρα ἁμαρτωλὸς ὁ Χριστός, ὡς τὰς τοῦ παντὸς κόσμου ἀναλαβὼν καὶ οἰκειωσάμενος ἁμαρτίας. ἀλλὰ τὴν ἁμαρτωλοῖς προσήκουσαν, δῆτα ὀφειλομένην δίκην δούς διὰ τοῦ σταυροῦ, λοιπὸν μετὰ τῆς πατρῴας ἠξίως δόξης, οὐκέτι ὡς ἁμαρτωλός, οὐκέτι μετὰ τῶν ἀνόμων καταλογιζόμενος. ὅτι γὰρ ἁμαρτωλός ὁ Χριστός, ἄκουε· τὸν γὰρ μὴ γνόντα, φησὶν, ἁμαρτίαν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, οἷον αὐτόχρομα ἁμαρτίαν. hebr 10,1 Δύνη καὶ οὕτως νοῆσαι· εἴρηται τῷ ἐν ἁγίοις Γρηγορίῳ ἐν τῷ Ἀπολογητικῷ καὶ ἐν τῷ Πρὸς τοὺς πολιτευομένους, τὰ νῦν θεῖα μυστήρια ἀντίτυπα εἶναι μειζόνων μυστηρίων. καὶ πάλιν ἐν τῷ Περὶ ἀναστάσεως· "Μεταληψώμεθα, φησί, τοῦ πάσχα, νῦν μὲν τυπικῶς, εἰς ὕστερον δὲ τελεώτερον· τὸ γὰρ νομικὸν πάσχα, τολμῶ καὶ λέγω, τύπου τύπος ἦν". τούτων οὕτως εἰρημένων. οἶδεν ἐν τούτοις ὁ ἀπόστολος σκιὰν καὶ εἰκόνα καὶ μέλλοντα ἀγαθὰ ἃ καὶ πράγματα καλεῖ, τοῦτ' ἔστιν ἀληθῆ· ὡς γὰρ πρὸς παράθεσιν σκιᾶς καὶ εἰκόνας τὰ πράγματα ἀληθῆ δηλοῖ καὶ γὰρ ἐστὶν ἀλήθεια, σκιὰν μὲν οὖν οἶδε τὰ ἐν νόμῳ, εἰκόνα δὲ τὰ ἡμέτερα τῶν Χριστιανῶν, μέλλοντα δὲ ἀγαθὰ καὶ

πράγματα ἀληθῆ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. καὶ γὰρ ὅσον ἀπάδει εἰκὼν ἀληθείας, τοσοῦτον εἰκόνας σκιά· ἡ μὲν γὰρ εἰκὼν, εἰ καὶ μὴ αὐτὴν ἔχει τὴν ἀλήθειαν, πλὴν μίμημα ἐναργὲς ὑπάρχει τῆς 467 ἀληθείας καὶ σχῆμα σώζουσα διὰ τῶν χρωμάτων καὶ ἀναλογίαν μελῶν καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ὑποκειμένου· ἡ δὲ σκιά ἴνδαλμα ἀμυδρὸν ἐστὶ τῆς εἰκόνας, οὐδὲν τούτων ὧν ἡ εἰκὼν ὑποφαίνουσα. καὶ ἡγοῦμαι τὸν ἐν ἀγίοις Γρηγόριον ἐκ τούτων τῶν ἀποστολικῶν ῥητῶν προαχθῆναι εἰπεῖν τὰ προκείμενα. ὅμοια δὲ τῷ Γρηγορίῳ καὶ ἄλλοι πλείους εἶπον πατέρες. hebr 10,4 Οὐ γὰρ μόνον, φησὶν, ἐπὶ ταῖς ἐπιγινόμεναις ἀμαρτίαις αἱ θυσίαι προσεφέροντο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ πάσαις, ὡς μὴ ἀφεθείσαις ταῖς ἤδη γενομέναις θυσίαις. hebr 10,21 Οἶκον θεοῦ τοὺς πιστοὺς λέγει κατὰ τὸ ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω. hebr 10,26 Σημαίωσαι ὅτι οὐκ εἶπεν ἀμαρτησάντων, ἀλλὰ τῷ παρατατικῷ ἐχρήσατο, δεῖξαι θέλων τὸ ἄχρι τελευτῆς ἐπιμένειν τῇ ἀμαρτίᾳ· ἔνθεν γὰρ μάλιστα δῆλον ὅτι οὐκ ἀναιρεῖ τὴν μετάνοιαν. hebr 11,4 Ἡ διὰ τῆς πίστεως. λαλεῖ δὲ τῇ φήμῃ, τῇ δόξῃ, τῇ μνήμῃ. hebr 11,27 Ἡ ὅτι οὐκ ἐφοβήθη μὴ τοσοῦτος γένηται ὁ θυμὸς ὡς ἀναζητῆσαι αὐτὸν φεύγοντα· ὅθεν οὐ μακρὰν ἀλλ' ἐκ νειτόνων ἀπέδρα. τοῦτο δὲ πίστεως ἦν. hebr 11,32 Ὁ χρόνος ὁ τῇ ἐπιστολῇ, φησὶν, ἀρμόδιος, καὶ οἶον ἡ συμμετρία. hebr 12,2 Ἡ τὸ ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς οὕτω δέξαι ὡς καὶ Γρηγόριός φησιν· ὧ ἐξόν, φησί, μένειν ἐπὶ τῆς ἰδίας δόξης τε 468 καὶ θεότητος, οὐ μόνον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἄχρι τῆς τοῦ δούλου μορφῆς, ἀλλὰ καὶ σταυρὸν ὑπέμεινεν αἰσχύνης καταφρονήσας. Ἰκανὸς οὖν, φησί, καὶ ἀμείψασθαι ὑμᾶς ὑπὲρ τῶν δι' αὐτὸν θλίψεων· οὐ γὰρ μόνον ἐσταυρώθη, ἀλλὰ καὶ ἐν δεξιᾷ κάθηται τοῦ θεοῦ, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς καθέδρας τὸ ἰσότιμον παριστώσης. hebr 12,9 Οὔτε γὰρ ἰσχύουσι δι' ὅλου παιδεύειν ἡμᾶς, ἵνα τελείους ἐργάσωνται, ὁ δὲ θεὸς αἰεὶ παιδεύων τελείους ποιεῖ· ἡ γὰρ θάνατος τοῦ πατρός, ἡ αὐξήσις τοῦ παιδὸς ἴσθησι τὴν παιδείαν. hebr 12,17 Τινὲς οὕτως ἐρμηνεύουσιν· καίτοι μετὰ δακρύων ἐκζητήσας τὴν εὐλογίαν, τοῦτ' ἐστὶ καὶ τὸ μετανοίας τόπον οὐχ εὖρεν διὰ μέσου. hebr 12,23 Πρωτοτόκων δὲ λέγει τοὺς ἀγίους, τοὺς τὸ ἐξαίρετον τῆς παρὰ τοὺς λοιποὺς πιστοὺς υἰοθεσίας ἠξιομένους, ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν πρωτοτόκων οἱ ἐκ τῶν πρωτοτοκίων ἔχουσί τινα πρεσβείαν. hebr 12,27 Τὸ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τὸ μετὰ τὸ δεύτερον προσθῆναι ἄλλο ἅπαξ. πρῶτον μὲν γὰρ ἐσείσθη ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς ἐν Σινᾷ νομοθεσίας· γῆ γὰρ ἐσείσθη, ὁ Δαυὶδ λέγει. πάλιν ἐπὶ τῆς ἐν σαρκὶ ἐπιδημίας ἐσείσθη ὁ κόσμος· ἐσείσθη γὰρ πᾶσα Ἱερουσαλήμ, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου. σεισμὸν δὲ λέγει τὸ οἶον ἐξάκουστον τοῦ κηρύγματος, δι' οὗ ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς πάλαι ἐν τῇ πλάνῃ στάσεως καὶ μετηνέχθησαν οἱ ἄνθρωποι. οὕτως ὁ Κύριλλος. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ, λέγει, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ μετὰ δόξης παρουσία, ὅταν μεταποιῇ καὶ ἐναλλάσῃ τὴν κτίσιν· τότε γὰρ μάλιστα σεισθήσεται ἡ 469 κτίσις τὸν ὄντως σεισμὸν καὶ πάταγον ἢ τὴν μετάθεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ ἀγαθὸν τῶν τότε φθανομένων ἀνθρώπων. πρόσχες καὶ τῇ παραγραφῇ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου εἰς τὸν Ἀγγαῖον. hebr 12,29 Ἡ αὐτοὺς πτοῆσθαι θέλει μὴ ἀχαριστεῖν μηδὲ γογγύζειν ἐπὶ ταῖς θλίψεσιν, μήπως, φησὶν, ὀργιζομένου καὶ τιμωρουμένου τύχητε τοῦ θεοῦ· ἢ παραμυθῆσασθαι, ὡς εἰ ἔλεγεν· ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς θλίψεσιν εὐχαριστήσομεν, ἔχομεν γὰρ δεσπότην ἐξαναλῶσαι τοὺς ὑπεναντίους δυνάμενον.